

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Eksempelvis administreres således de værnepligtiges frirejse af forsvarsministeriet, de særlige frirejser til grupper af skoleelever af undervisningsministeriet og den særlige skolekortordning med fri befordring af elever hørende til skoler under amterne af de enkelte amtskommuner.

Jeg har imidlertid drøftet nærværende henvendelse fra hr. Fuglsang med undervisningsministeren og må beklageligvis meddele, at det ikke i den aktuelle sparesituation vil være muligt at skaffe bevilling til det omhandlede formål.

Og så kunne jeg måske føje til, at det er da rigtigt nok, at togene kører alligevel, men vi skulle også gerne have nogle indtægter af dem.

Fuglsang (DKP):

Jeg vil takke ministeren for svaret. Jeg havde sådan set håbet, at jeg kunne takke for et velvilligt svar, men det vil være svært, hvad enten det angår ministeren eller hans kollega undervisningsministeren.

Nu med hensyn til at spare, så advarer gamle erfarne folk os jo imod at spare på skillingen og lade daleren springe, og jeg synes, det er et af de punkter, der må komme ind i billedet. De områder, der rammes særlig hårdt, er de områder af landet, som i forvejen er svagt stillet også med hensyn til højere læreanstalter. Det ligger jo sådan, f. eks. i den landsdel, hvor jeg kommer fra, at der af hver 100 unge kun er 4-5 stykker, der kommer på en højere læreanstalt, medens det f. eks. i hovedstadsområdet er mere end det dobbelte. En væsentlig forudsætning for, at disse områder kan udvikles, at de menneskelige og naturlige muligheder, der findes, kan udvikles til gavn for hele landet, er, at de unge får lejlighed til at uddanne sig, og så længe vi ikke har et universitet her, at de så får mulighed for i større omfang end hidtil at tage til de steder, hvor centrene findes. Men det ser ikke særlig godt ud, det erkender jeg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Reintoft* (DKP) til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren tage initiativ til, at folke-, invalide- og enkepensionisterne på Born-

holm får adgang til at benytte DSBs busruter på øen på samme fordelagtige vilkår, som pensionisterne i det øvrige land har til at benytte DSBs tog?“

(Spm. nr. 53).

Skriftlig begrundelse.

Spørgsmålet rejstes, da alle jernbaner på Bornholm er nedlagt. Bustrafikken fungerer i stedet, men betaling af normalpriserne er en økonomisk belastning for øens pensionister, der således transportmæssigt er ringere stillet end pensionisterne i det øvrige land.

Hanne Reintoft (DKP):

Der er ikke mange kommentarer at knytte til min skriftlige begrundelse for spørgsmålet. Jeg vil gerne lige bemærke, at jeg selvfølgelig godt er klar over, at det problem, at man ikke kan bruge pensionistkortene på busruterne, er noget, der gælder hele landet, hvor man har nedlagt jernbaneruterne, og jeg er også godt klar over, at det gælder næsten alle de danske småøer.

Når jeg har rejst spørgsmålet specielt med henblik på Bornholm, er det, fordi det trods alt er så stor en landsdel. Det giver derfor mange pensionister ganske overordentlig ubekvemme forhold, fordi der ikke er en eneste jernbanelinje.

Jeg har før her i tinget gjort opmærksom på, at vores pensionister har det meget slemt for øjeblikket. Jeg vil gøre opmærksom på det senere igen, men jeg vil lige her tilføje, at selv disse beskedne lettelser, som vores pensionistlovgivning rummer, faktisk ikke er til at undvære med den økonomiske status, hele denne befolkningsgruppe har for øjeblikket.

Ministeren for offentlige arbejder (*Damsgaard*):

Fru Hanne Reintoft har næsten selv besvaret det meste af spørgsmålet nu, men jeg skal dog føje til, at befolkningen på Bornholm er, for så vidt angår folke- og invalidepensionisters adgang til at løse pensionistbilletter, som fru Hanne Reintoft selv siger, stillet på samme måde som i andre egne af landet, hvor baner er nedlagt, og det er de jo mange steder. Til forskel fra det øvrige land har man endda på Bornholm ikke mistet nogen adgang til pensionistbilletter, eftersom de bornholmske jernbaner,